

Sandvigen paa Bergen
den 6te April 1873.

Min Kjære Edvard!

Ja, Du skulde jo have
et andenlignende Brev, da det ikke kom
mer net ofte paa at Du i denne Vinter
liver fra mig, men Du kommer nok
at lade Dig stoe med et helet, da jeg
maatte jeg frundenes er meget skjælvende.
I Formiddags havde jeg nemlig Høns-
bedærelse, hvilket Du sikkert kjender
fra gammel Tid. Den blev jo for endelig
nettet paa ved. Kjøkken, Svovlsbrød og
Malaga, og nu senere har jeg spist
middag, der bestod af Rype suppe, men
da ingen af disse gode Ting er til
saa antager jeg at Bedrøvelsen er
har været af den almindelige Slags.
Detten har været til. Nissa, og det
endelig at Brevet skal afsted i aften,
og saa bliver der jo ikke andet for mig
end at adlyde. Jeg bliver saa vænt til
at adlyde i denne Tid, thi jeg faar
Løse at gjøre det mindste som jeg vil,
og saaledes folder det da ogsaa lettere.
Ja Du, Daddi er rigtig levet til. Nissa,
og kommer nok aldrig mere at blive til
Løse. Jeg tænker Du har hørt af dem i
Sorsvoldsgaden, at jeg har ligget en
Uge hos Pults i en liden Suesgebøt
og nu har jeg atter ligget de tre
Dage af forrige Uge hos Pults i de

officielt, saa det lader næsten til at det
ingen Ende skal tage med mine Ojenvor-
deligheder i den Retning. Sa. Guds Villie
sk! den er den bedste, i hvad Retning
den end tager. Skulde vi saa ikke se
mere i denne Verden, min Njær Edward,
saa vilde vi træde paa. Modet i en
bedre, og talte for den Tid vi har faaet
leve sammen. Vi har været bandede i
Njærlykhed, og jeg tænker vi velsigne
hverandre for Samlivet, og alene det
er en stor og uslatterlig Gave af den
gode Himmelste. Fader. Jeg lader til
Ham ret indelig at jeg maa findes
beredt at vandre hjerfra, naar Han vil
kalde mig; hold ogsaa Du for mig,
min indelig Njær Søn, og min Njær
Nina vil sikkert gjære gjære det Sam-
me. Giv hende et Kys, det lille Sam-
fra den gamle smilende Cattel, men
glæm det ei, hører Du vel?

Slagnys er saa smille, at de næsten
bestandig sender os Eders Brev til
Ojenvembassering, ellers vilde vi in-
gen Bestid vide om Jer. Dog det er
sandt, denne Gang har jeg jo at talte
Jer begge. For for de sidste Njær-Norm
Brev; da jeg uuvelig Munde sprogtage
mig at svare Jer Dogge, har jeg faaet
Bittubændet at skrive til. N. Ste, og der
med er ogsaa min meget bedste Tjert.
Vi længes efter at høre hvordan det
gik med Cyfervulven af. Foran Lydenssle,
som og med din Skandalsgi, jeg vil
at det som I kalde saa, min var
en af en allfor god Levehaade,
sk! Du ogsaa det?

Se saa min Ven, nu har jeg sovet over
en Time, og nu faar vi se om det vil
gaae bedt. Jeg har naturligvis istat
lyt at berotte, hvorn stulde vel taget
fra? jeg sidder jo her saa en Gang,
og taler næsten ikke med et. Memente.
Hvad forer Man jeg vilde Dig, jeg har
de. Drev fra haan forleden Dag, og deng
tyder det at det er haan. Tænkt at Man
me herop igjen til Sommeren eller
Høsten. Naa vil berotte Dig at vi
nu har faaet et lidet Alessandria igen.
Gulden vilde vi stot ikke. Naa, og
saa har de endelig besluttet dem til
at berode mig en Glade inden jeg gaar
herfra. Men jeg tænkt. Jeg var ikke
med i Barmdaagsglæden anden Da-
stredag, og Det holdt mig med Sel-
stalt, vi vidste ikke hvad. Naa,
Barnet stulde frae, inden. Naa wa-
ste. Forsiddag Naa tynt, og haad
Siger og Ognes, med, der med stor
Tungd og smilende Ansigtet fortalte
mig det. Disse to smaa Pjæve Ue-
sine er igaar begyndt paa Mele,
jeg længes meget efter. Fredag, da
jeg haaber at faae Tilladelse af min
Lag, at tjene dem, for at haen
hvad de siger det. De var berode
i. Søndag med. Forsiddag, men for-
tod os alle allerede kl. 5. da. Isting
Naa stulde i. Middag kl. 7. Naa
stulde haen vært deinde i. Fredag
paa Levinger, men. Forsiddag. Naa
blev jeg syg, og undsligst. Naa
var saa smild, strax haen herte
at sende mig indet af disse, var
mig ikke ubelig at vide gadt

Gaude Mund, der har været meget syg
i Svingtændelse, er nu paa Benu
igjend, han sidt flere Dage godt af hem
des deilige Rjidsuppe. Støttels. Mund
Gud veed hvorvidt han nu skal tage sig
til, thi Pløtmund kan han ikke være
langere, og der er Sving, der vil tage
det paa Halsen for ham, nu, da det er
blevet Brygge ved. Nyalunddingen,
hvorn de fleste Dampstrib, ligger til.
Her har været meget Siggdom, var
Svingtændelse, Seljatt, var længe.
der intet er forlovet, har været nær
Døden, og Peter Grieg, den yngre, er
det mest fremdeles, saa jeg har al
Aarsag at takke Gud, der lod mig slippe
paa Salet. Du har vel hørt at, thi
Præst er forlovet med Dr. Sosting.
Fina Sostrem, i Hovedstaden skal
jeg hilsen, de har det mest saa godt.
Du veed vel at M. H. H. Nicolaisen
derinde er blevet Enkemann i J.
Lørdags gaves Bdi. Concert i. Musik.
foreningen, en Jesum Ring eller Bing
spillede Rothmanns L. H. H. Concert.
Du veed allerede at Tante Strøle
besøger os i Sommer, de skal have
Aarsels i det gamle Havn udenfor
Dovollens Idan, hvor de kan se
alle Pre. samt Opvartning og varmt
Aand om. Morgen, for den yderst
billige. Præst af 4 Spisem. Morgen,
det var andet end vor Mandkald
Hæve, Her faar de Senge med Sengelin.
med og Hænd Maden, og Kroppen og
til Hændtosten. Mær omkæde al se tante
si. endnu engang, om muligt i disse
Aars, og til nu har meget faa Dindter.
Du skal veed. Nu er der Spiritus
dat, derfor Høj. See saa det, om
Hæve, Hæve Hæve, og veed Hæve
Hæve fra alle den & Hæve.